

Абонаментъ:

За година . . 4 л.
 „ пол. год. . 2 л.
 „ странство . 6 л.
 Единъ брой
 5 стот.

Прожекторъ

ОБЩЕСТВЕНЪ ВЪСТНИКЪ

ОБЯВЛЕНИЯ:

На I стр. по 10 ст. на дума. На IV — приставски и други: по споразумѣние. Не платени писма не се приематъ. Ръкописи назадъ не се връщатъ.

Урежда редакционенъ комитетъ.

Гл. редакторъ: Цв. Караивановъ.

СТУПАНИНЪ — ИЗДАТЕЛЪ

Бюро Караивановъ & Рачевъ

Адресъ: в. „Прожекторъ“

Бвевъ, ул. „Александровска“ № 316

Т-ца Желъзка Димитрова

и

Т-нъ Слави Щеревъ

СГОДЕНИ

Ново-градецъ.

Варна.

Т-ца Желъзка Христова

и

Т-нъ Иванъ Пъшевъ

венчани на 16/II 1914 г.

Садовецъ (Луков. околия Плѣв. окр.)

„НАФТА“

Българско Акционерно Дружество.

Капиталъ 1,000,000 лв.

Централно сѣдалище София.

Съ клонове и агентури въ всички градове на Царството.

Газъ въ каси и варели, бензинъ за освѣтление, автомобили и индустриални цѣли, минерални и цилиндрови масла азойлъ и дезойлъ за дизелмотори; пжкура за отопление на парни котли, катранъ, парафинъ съ най-износни цѣни и условия.

ПРОДАВА СЕ къща едно-етажна, построена на 144 кв. метра удобна да живѣятъ три сѣмейства, всѣко съ отдѣлна кухня. Маза 50 кв. м. и 9 стаи.

Желающитѣ да я купятъ, да се отнесатъ за споразумение и прѣгледжане до Бюро Караивановъ & Рачевъ, ул. Александровска, № 316 — Плѣвенъ.

Да се прочете!

Съобщавамъ за знание на г. г. клиентитѣ си отъ града и провинцията, че прѣмѣстихъ фотографското си ателие сръщу Телеграфо-пощенската станция въ домътъ на г. Илия Тонковъ.

Надѣвамъ се за добра клиента.

ЗАБЪЛ. Същеврѣменно увеличавамъ отъ малки стари портрети въ естествена величина — цѣни умѣрени.

Съ почитание:

М. Серафимовъ
фотографъ.

Какъ прави правителството изборитѣ, и какъ се узнава кой за коя партия е гласувалъ.

Въ денъ на изборитѣ, Плѣвенския околийски началникъ за да сплани опозицията въ града въ него денъ възсѣдналъ на конь и подиръ него 20 — 30 стражари обикалаше квартали и секциитѣ, даваше своитѣ

високи заповѣди. Какви сж били тѣ върваме, че читалелитѣ се досѣщатъ. Съ своята внушителностъ, той искаше да каже на избирателитѣ „гласувайте за правителството, за да може да се искара поне 8 мандати, защото не стане ли това, безъ врѣме ще стане пакъ фершелъ. Отъ друга страна шайката, състояща се отъ 10 — 15 пияни до забрава типове, прѣдизвикваше опозиционеритѣ.

При първата секция напада единъ прогресивно-либералъ, обаче тя биде разпрѣсната, като откараха двама отъ тѣхъ на болницата съ счупени глави. Сжщия Окол. н-къ при обиколката по-рано по селата е давалъ наставления на правителств. партизани като влизатъ въ тъмната стаячка за гласуване, да продупчватъ бюлетинитѣ на опозицията съ шила. Това е станало въ нѣколко села въ Плѣвенски окръгъ, и съ това опозицията се е лишила отъ по нѣколко десетки гласове въ нѣкои села.

Въ село Бѣленци Луковитска околия избора е билъ разваленъ по слѣдующата причина. Селянитѣ — избиратели, като влизали въ тъмната стаячка заблѣзали, че по пода и бюлетинитѣ имало прѣстъ. Освѣтъ това партизани-тѣ на правителството разпирвали кой за коя листа е гласувалъ. Избирателитѣ започнали да се чудятъ, каква е тази работа. Единъ отъ избирателитѣ, който влѣзълъ да гласува падналъ на главата му една бучка прѣстъ. Дигва си главата на горѣ и що да види на тавана, тъкмо надъ тъмната стаячка една дупка. Излиза на вѣнъ и разпирва на сѣселянитѣ си за това. Събиратъ се и съ ламба се покачватъ на тавана

и що да видятъ. Единъ отъ правителственитѣ партизани билъ се скрилъ въ едно кюше. Хващатъ го, свалятъ го долу и накарватъ прѣдседателя да събере пликоветѣ и прѣкрати избора, защото е опороченъ, повеже тайната на гласоподаването не е спазена. Прѣдседателъ на секцията е билъ сина на видния стамболовистъ въ селото Дончо Петковъ, който мислимъ е и учителъ въ сжщото село.

Ето читателю, частица отъ онѣзи сръдства съ които си е служило правителството при изборитѣ.

За заслугата, която е принесълъ на правителството учителя — прѣдседателъ на секцията, министерството непрѣменно трѣбва да го направи инспекторъ, за да може това да послужи като примѣръ на другитѣ учители, та когато имъ се удаде случая да бждатъ прѣдседатели на бюро, да мислятъ повече и измислятъ нѣкои по-гениални и радикални сръдства, за да помогнатъ, при изборитѣ и се избиратъ само правителствени кандидати.

Това повишение тоя учителъ заслужава, защото когато селянитѣ на с. Бѣленци сж свалили отъ тавана скрития наблюдателъ го запитали, кой го е накаралъ да се качва по тавана и глѣда кой селянинъ за коя листа гласува е отговорилъ, че го е накаралъ на тая работа прѣдседателя т. е. синътъ на видния стамболовистъ Дончо Петковъ, иже нарицаемия още и „Бѣленска-овца.“

Резултатъ отъ изборитѣ.

Тѣ сж извѣстни на нашитѣ читатели. Правителството и този пътъ прѣтърпе крахъ. Българския народъ съ своя вотъ на 23 II. показа, че той не е прѣстаналъ да бжде господаръ на сждбинитѣ си. Нито ужасния полицейски тероръ, нито шайкитѣ на правителството не можаха да го накаратъ да даде подкрѣпата си на държавнитѣ хайдутѣ. Но българския народъ въ тѣзи избори направи единъ жестъ, съ който доказа, че иска само положителна работа, която е тѣй необходима за стабилизиране на неговото разклатено положение отъ войната. Той оттегли довѣрието си отъ социалисти, които въ първото народно събрание не можаха да излѣзатъ отъ рамкитѣ на идеалното и се приспособятъ къмъ обстоя-

телствата и настоящето положение на България.

Правителството остана излъгано въ своята смѣтка.

То мислеше да докара 160 народни прѣдставители свое болшинство, за да може да реализира това, за което въпрѣки народната воля на 24 ноем. м. г. остана на властъ. Тѣзи 160 души не бѣха му нуждни за дѣйствиия, цѣлящи доброто на България, а единствено за амнистия на една-та си половина и да могатъ да се запазятъ отъ държавния сждъ, който ще смѣкне маската имъ, и ще покаже кои сж авторитѣ на 16 юни, и кои докараха катастрофата на България. Съ едно болшинство отъ 10 народни прѣдставители, то не може да работи. Тѣзи 10 души болшинство сж докарани единствено съ поддръжката на турското правителство, и за това подъ страха, че всѣки моментъ то може да ги накара да се откажатъ отъ днешното правителство, ще изтрѣгва реални ползи за Турция.

По този начинъ правителството ще увеличи зависимостта, подъ който е поставило България отъ деня на встъпването си на властъ, къмъ Цариградскитѣ авантюристи.

По тѣзи причини правителството трѣбва да си отиде. Не стори ли това, то върши не прѣстѣпление, а прѣдательство сръмо България.

Д-ръ Сопя.

Бисери изъ рѣчитѣ на
министръ Хр. Ив. Поповъ

На 19 т. м. министера на правосѣдието г. Хр. Ив. Поповъ държа политическа рѣчь, като отговоръ на Д-ръ Даневата въ салона на д-во „Съгласие“. Макаръ тая му рѣчь да бѣ прѣд-назначена за Ловечъ, но поради нещастие на автомобиля, плѣвенскитѣ граждани имаха високата честъ и щастие да чуятъ тази дълбока и прочувствена рѣчь отъ която на читателитѣ си прѣдлагае нѣкои бисерчета, които да послужатъ като наизидание на младото поколение.

XVI Н. С. се разтури, защото бѣ недѣеспособна камарата. Единъ депутатъ, който е израсналъ на своя парламентъ. То е прѣрогатива на държавния глава, като се повѣрва властта на Радославова се прави честъ на народа?! Той нѣма нищо противъ

държавни глава. Конституция, туй означава да има миръ въ страната?! Своя монархъ да си чете своето слово. 94 правителствени опонира два пхти повече отъ земледѣлци. Конституционо. Ако Радославовъ слѣзе отъ сцената, вие г-да лѣви какво ще правите, като нѣмате правителство?! Имамъ двѣ окръжни сѣдилища въ Струмица и това? Закона за изборитѣ е като опашката на вола. Таковъ ги вкарваше але-пасе 170 въ цилиндъра. Дѣдо Благоевъ ще се съедини съ това. Републиката е нѣщо грозно. Наука строи държава. Всѣки трѣбва да погледне днешния политически моментъ въ зависимостъ отъ историята? Всички партии, трѣбва да свиятъ знамената си и да подържатъ правителството.

Голѣмъ дарителъ. Както знаемъ университета въ ст. София, ще се строи на булевардъ „Царъ-Освободителъ и Царъ-Фердинандъ“. г. Ив. Ев. Гешевъ притежава въ съсъдство съ опрѣдѣленитѣ мѣста за постройка на университети здания, въ размѣръ повичето отъ 3000 кв. м. Ефорията „Бр. Ев. и Хр. Георгиеви“ е получила тия дни писмо отъ г. Ив. Ев. Гешевъ, съ което той прѣдлага, щото неговото мѣсто да се оцѣни споредъ закона, по надлѣжния редъ, и съ сумата която се добие, да се издигне единъ домъ, въ който да живѣятъ безплатно, съ конкурсъ студенти отъ университета, синове на умрѣли и неработо-способни, въ послѣднитѣ двѣ войни, бѣдни български офицери, подофицери и войници. Когато не ще има вече толкова кандидати измѣжду синоветѣ на героитѣ, ще могатъ да се приематъ и синове на други бедни българи.

За да се започне постройката още тая година г. Гешевъ, подарява освѣнъ стойността на горното мѣсто на което се откуждава за университета и друго свое мѣсто на ул. „Графъ Игнатиевъ“ за да се построи на него сградата. Желанието на г. Геше-

ва е щото отдолу на това здание, да се построятъ и 3—4 магазинъ, отъ наема на които да се поддържа зданието, съ освѣтление, отопление и покъпнина. Зданието ще бждѣ 3—4 етажно,

ще има около 100 стаи и ще коства не по малко отъ 300—500 хиляди лева.

Хвала и честъ на такива голѣми и високо-хуманни дарители като г. Гешева.

Изъ Плѣвенския животъ.

(Посвѣщава се на единъ отъ многото).

Гѣ бѣха стари и двитѣ грозни.
Мършави, блѣди, но пѣкъ луксозни,
Коварни, алчни, като усойки
Двѣ истѣнчени, хитри сърбойки!
Едната чума по-млада бѣше:
Двадесетъ и осемъ вече броеше,
Другата юда, сбрѣжкана, гнусна,
Бѣше съ коса черна, искусна.
Буйно се лѣе бира въ шанта, на,
Дига се, пѣни, буйно въ стакана,
Вихромъ се гонятъ „феи“ пиени,
Една отъ друга по развратени.
Мазно се тикатъ тамъ депутати,
Доктори умни съ „атестати“,
Чиновници виши и кавалери,
Даскали славни и офицери.
Всѣка особа тукъ е свободна
Нали се пие мѣка народна,
Сега ще пие и пакъ ще чака,
Да го хрантутъ утрѣ селяка.

Иринъ-Пиринъ.

ХРОНИКА.

Отъ задъ новооткрития магазинъ „Маждраковъ“ Господинъ Кмете има едно празно мѣсто което прилича на складъ отъ нечистотии, когато човѣкъ минава покрай него, трѣбва да си запущва носа, защото много лошо вони.

Нѣмате ли санитарни г-нъ Кмете? Ами сега поне сте на властъ и сте длѣжни, защо не пратитѣ нѣкой отъ помощници-тѣ да се поразходатъ изъ нѣкой части на града и видятъ какви нечистотии има особено задъ старото дивизионно помѣщение,

нужникитѣ сж пжлни до гуша и лавата плува по двора. Право да ви кажемъ Господинъ Кмете, санитаритѣ Ви сж много немжрливи и вѣрѣ селямъ. Е че бивали все да Ви напомняме бе джанамъ?!

Пловдивски градски театръ

Отъ нѣколко дни въ града ни прѣбивава трупата отъ пловдивския градски театръ. Дадохъ трагедията „коварство и любовъ“ драмата „Химена на нещетата“ комедията „прѣдъ прага на велики събития и др.

Плѣвенци останаха възхи-

тени отъ отличнитѣ игри на артиститѣ Ив. Яневъ, Л. Георгиевъ, В. Теневъ и артисткитѣ Н. Тенева и А. Георгиева.

Нашия Околийски началникъ г-нъ М. Тепавичаровъ, горѣция *националистъ*, съ кѣравия турчинъ — стражаръ, е заминалъ и въ чужда околия с. Бѣленци, (Луков. околия) да прави избори като тия въ Плѣвенъ съ шайки и др. измудрени отъ него срѣдства. Право ще кажемъ ний гдѣто г. Тепавичаровъ е командированъ съ заповѣдъ направо отъ Министерството, защото г. Радославовъ, когато е на властъ свободни избори не може да прави, освѣнъ съ шайки и нечувани тормозения на избирателитѣ.

На добъръ му частъ.

Мистерий и потайности.

Пловдивъ.

Не единъ пхтъ е писано за домътъ по право казано „вертепъ“ на площада „Царъ Симеонъ“ (до бившия шанта на Лора.) Въ който домъ квартирува единъ младъ офицеръ и който води всѣка вечеръ по нѣколко „приятели“ Съ които по цѣла нощъ пиршествува съ разни проститутки. За посрѣдница служи хазайката на кжщата. Домътъ се посѣщава и отъ нѣкой жени на видни граждани. Ние ще провѣримъ всичко и ще изнесемъ имената на всички по отдѣлно, за да получи всѣкой заслуженото.

Една госпожица, бивша работничка въ една парфюмерна фабрика, на име „Кръстана“ цѣлъ денъ шари улицитѣ съ хора отъ различни калибри.

Ей, ти Г-це, забрави ли „аферичката“ въ градината царъ Симеонъ, ами пакъ взе да шавашъ?

Проституткитѣ въ града ни се наводниха много. На всѣка крачка почти ще ги срѣщне човѣкъ, да скитатъ като

ПОДЛИСТИНИКЪ.

Велчо Т. Велчевъ.

Цѣлата истина по погрому и новитѣ опасности за България.

„Смиритесь, гордые!
Поработайте, праздные!“

(Продължение отъ брой 27).

Напраздно отишли всички усилия на генерала Димитриева да обясни по телеграфа и телефона въ главната квартира, че нѣма противъ кого да се окопава, защото нѣма неприятелъ прѣдъ себе си, и че е безумно да се даде, както слѣдъ Лозенградъ, време на турцитѣ да се съвзематъ отъ удара. Заповѣдта, непрѣклонна, е била една и сжща: **стой окопвай се!** И тоя пхтъ петъ деня бидоха спрѣни нашитѣ войски и когато, заразени отъ холера въ мѣстата, гдѣто сж се „окопвали“, трѣгнаха да гонятъ противника, тѣ го намѣриха укѣпенъ здраво задъ чаталджанскитѣ височини, въ които сломиха послѣднитѣ си усилия и да-

доха безполезно 15,000 жертви!*)

За тия случаи разправя самъ командующия лозенградската турска армия Махмудъ Мухтаръ паша въ неодавна излѣзлата негова книга по войната: „Mon commandement au cours de la campagne des Balkans de 1912“. Като описва паниката, която слѣдъ боеветѣ при Петра и Лозенградъ е била обладала турската войска, като разправя, какъ цѣли табури бѣгали безъ посока въ луда уплаха, какъ орждия, пушки муници били изоставяни, какъ съ една дума, цѣлата му армия се обърнала въ една подпалшена тѣлпа, на стр. 49 пашата казва: „Благодарение на Бога, българитѣ не ни прѣслѣдваха и ни дадохъ необходимото време да се прѣустроимъ около Виза“. Сж щото и още по изразително казва Шерифъ паша въ своята брошура „Quelques réflexions sur la guerre turca-balkanique“. „Ако българитѣ бѣха запазили кон-

*) Горнитѣ факти съобщаваме по документитѣ на генерала Радка Димитриева. Тия документи ще бждатъ публикувани отъ генерала въ една книга по войната, която той готви,

тактъ съ отстъпващата войска отъ Кръкъ-Килисе, тѣ можаха да унищожатъ турската армия и да влѣзатъ въ Цариградъ прѣди нея“ (страница 28).

Единъ вишъ офицеръ отъ третата армия на запитването ни, какъ да си обяснимъ странната заповѣдъ на главната квартира за спиране победоносното шествие на III-та армия, каза: „Въ главната квартира не можеха да простятъ побѣдата на третата армия при Лозенградъ“.

Подобно обяснение дава и генералъ Ивановъ на невѣроятния фактъ, че той е билъ оставенъ съ 35,000 души, отъ които половината необучени и недисциплинирани новобранци отъ Сърско и Драмско, да се бори срѣщу цѣлата грѣцка армия отъ 100,000 души. Когато при тия неравни условия се започна войната, разказва генералъ Ивановъ въ едно интервю, въ главната квартира си потривали ржцѣтѣ и казвали: „Сега да го видимъ одринския герой!“.

Умраза, завистъ между генералитѣ, желание да си пакостятъ едни на други, да се развенча-

ватъ,—ето кое парлазира чудесното увлечение на българския войникъ и докара до плачевенъ край блѣскаво започнатото дѣло. Да не съществуваха главна квартира, да бѣха оставени войницитѣ на своя поривъ, казаха ни мнозина добри офицери, въ три недѣли тѣ щѣха да бждатъ прѣдъ стѣнитѣ на Цариградъ и щѣха да диктуватъ мира тамъ.

Извращение цѣльта на войната.

Слѣдъ поражението на турцитѣ при Люле-Бургасъ войната измѣнява своя характеръ. Отъ освободителна тя става завоевателна. По-нататѣкъ отъ рѣката Еркене ние нѣмаше какво да диримъ. Ако турцитѣ упорствуха, можеше да се оправдае настѣплението ни къмъ Чаталджа съ военната необходимостъ да се разбие окончателно турската армия и да се принуди портата на миръ. Но такова оправдание нѣмаше слѣдъ телеграмата на Кямилъ паша отъ 29 октомври до

„копой“ по улиците и кинематографите за да впитат мжже.

Добрѣ ще бжде, ами полицията издири тѣзи развалени жени, и имъ покаже мѣстото защото тукъ сж станали гнѣздо на „венерически болѣсти“.

ШУМЕНЪ

Куцката дъщеря на фаятонджията именцето на която за сега замълчаваме отъ уважение къмъ родителитѣ и много взе да шари изъ улицитѣ и тъмнитѣ къшета на града съ разни ученици и войници, но не ѝ е чиста работата. Ако това не и послужа за урокъ, то въ идущия брой ще изнесемъ цѣлата биография.

Дѣдо попе отъ махалата „Куршумлу-Чешме“ я постегни малко юзджикитѣ на двѣтѣ си по малки дасери (ученички) да не пантосватъ цѣлъ денъ изъ града и околноститѣ съ разни елементи защото лопитѣ езици лошо говорятъ.

Учителъ единъ отъ дѣвическата Гимназия е ималъ привыката като подава или приема нѣщо отъ ученички, (било моливъ) (тетрадка) или ножче за острене моливъ, да ги постисва по ржцетѣ. Внимавайте Г-нъ въспитателю та нѣкой денъ вмѣсто нѣжна и мека ржчичка да не напипате нѣкой твърдъ и остъръ клинъ.

ТЪРНОВО

Свѣщеникъ единъ отъ околнитѣ села името на когото държимъ въ резерва на редакцията, прѣди нѣколко дни е пощувалъ въ хотела на „Върбановду“. Съ една своя снаха въ една стая на единъ креватъ

Прѣзъ ноца е имало нѣщо като „тревога“. Изглежда че дѣдо попе е поискалъ да му се разтриятъ вратнитѣ жили. Ще се повърнемъ ако стане нужда.

Варна. Градътъ ни напо слѣдъкъ е наводненъ отъ разни тъмни личности. Много често почнаха да ставатъ кражби, обир и др. Въ „Карабоклукъ“ и „Кадиръ-баба“ има разбойнически банди, които причакватъ селенитѣ и ги обиратъ. Добрѣ би сторила полицията ако се взрѣ въ лицата на мнозина янкеседжии, които намиратъ спокойно гостоприемство въ града ни.

Ломъ. Много некрасиви работи се учимъ за единъ директоръ на едно държавно учрѣждение. Слѣдъ като провѣримъ отъ достовѣренъ источникъ ще изнесемъ всичко обширно, на бѣлъ свѣтъ.

ПЛѢВЕНЪ.

Получи се въ редакцията ни дописка за една селска даскалица изъ провадия и единъ желѣзничаръ. Слѣдъ като провѣримъ случката ще и дадемъ ходъ.

Развратътъ въ града ни се е разпространилъ до такава степенъ, благодарение на небрежността на санитарната лабавостъ, цето мнозина отъ гражданитѣ се питатъ: не ли още настъпилъ момента, когато общинското управление да вземе мѣрки чрѣзъ своитѣ санитарни органи, за ограничението му? и дѣсително нестига, че тайната проституция е развита до виша степенъ, но явната е взела връхъ на всичко.

Градътъ ни е пълненъ съ лѣковѣрни жени, които свободно и ненаказано упражняватъ своята търговия, надолши отъ различни мѣста.

Ако не може градътъ да се отърве отъ мѣстнитѣ, то поне много лѣсно е да се очисти отъ всички ония които сж надолши отъ вѣтъ а съ това ще се очисти едно зло което е пуснало значително дълбоки корени въ града ни.

„Като слѣпи“ „коне изъ турскитѣ гробища“, всѣка вечеръ срѣщаме двѣ млади офицерчета да скитатъ изъ горний Плѣвенъ, около квартирата на една ученичка отъ VI кл. като ѝ прѣдавали въздушни цѣлувки. Внимавайте господа защото въ идния брой и именцата Ви ще изнесемъ.

Прѣдвидъ на многото запитвания, които ставатъ ежесдневно, редакцията възнамира за добръ да издаде настоящето окръжно по което трѣбва да се водятъ всички наши кореспонденти.

Окржно

Д. г. г. Кореспондентитѣ и Настоятелитѣ въ провинцията.

1) Всѣко лице безъ разлика на полъ и народностъ може да бжде кореспондентъ на вѣстника щомъ има прѣдварителното съгласие на редакцията.

2) Всѣки дописникъ е отговоренъ лично за писаното, а настоятеля само завѣршава подписа на автора. Слѣдъ всѣка кореспонденция или на гърба на нея, кореспондента е длъженъ да пише: „Отговорностъ моя“ (ясенъ и четливъ подписъ), слѣдъ което настоятеля ще пише: „завѣрилъ“ или „познатъ“, настоятелъ; (подписъ и печатъ ако има).

3) Безъ горнитѣ условия никакъ кореспонденция нѣма да се публикува, а особено она, която носи отговорностъ.

4) Прѣдъ видъ на това, че вѣстника е малъкъ, кореспондентитѣ трѣбва да бждатъ кратки, ясни, точни, и обосновани на по-ложителни факти и главно „Духовити“ да съдържатъ нѣкакъ си ирония, посейана съ сарказмъ, така че да произвѣждатъ едно приятно задоволство на читателя.

5) Циничнитѣ изрази, епитети на лица и въобще обиди да се избѣгватъ по всѣкаква възможностъ. Ще се прѣдпочитатъ най-вече кореспонденции, които умѣло разкриватъ работи отъ общественъ характеръ, бичуватъ корупцията, развалата, кражбитѣ, грабежитѣ, неправдитѣ и други такива изъ нашия общественъ животъ, вършени отъ чиновници, офицери, търговци и др. За бичуването на разврата, тоже ще се обърне голѣмо внимание, но той трѣбва да бжде бичуванъ умело и добръ, за да не произвежда у читателя отвръщение.

6) Всѣки кореспондентъ който бже одобренъ отъ редакцията, получава кореспондентска карта, като прѣдварително изпрати въ редакцията портрета си.

7) Работи несъобразни съ гореизложенитѣ условия ще оставатъ безъ ходъ.

Редакцията.

Приставски обявления.

№ 476

Извѣстявамъ, че отъ 3 мартъ до 3 априлий т. г. до 5 ч. слѣдъ пладне ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующитѣ недвижими имоти находящи се въ Оряховицкото землище, а именно:

1). Нива 36 дек. „Малкия разтвиръ“ оцѣнена 180 лв.

2). Лозе 4 дек. „Лозята“ оцѣнено 20 лв.

Горнитѣ имоти принадлежатъ на покойния Драганъ Цоловъ отъ с. Орѣховица продаватъ се по взыскванието на Димитръ Върбановъ отъ с. Оряховица за 1000 лева лихвитѣ и разноснитѣ по изпълнителния листъ № 9777 издаденъ отъ Плѣвен. Окржж. Сждъ.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цѣна

Разглѣжданието книжата и наддаванието може да става всѣки присѣственъ денъ въ канцеларията ми.

гр. Плѣвенъ, 13/II 1914 г.

Дѣло № 1304/1898 год.

III Сждебенъ Приставъ:

Хр. Ив. Кжичевъ

№ 475

Извѣстявамъ, че отъ 3 мартъ до 3 априлий т. г. до 5 ч. слѣдъ пладне ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ, слѣдующитѣ недвижими имоти находящи се въ Бъркачкото землище, а именно:

1) Нива 5 дек. „Водичарски Пжтъ“ оцѣнена 400 лв.

Горния имотъ принадлежи на покойния Георги Вълчевъ бтъ с. Бъркачъ продава се по взысканието на Вълчо Дановъ съ с. Бъркачъ за 300 лева лихвитѣ и разноснитѣ по изпълнителния листъ № 1772 издаденъ отъ Ловченския Мирот. Сждия

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цѣна.

Разглѣжданието книжата и наддаванието може да става всѣки присѣственъ денъ и часъ въ канцеларията ми.

гр. Плѣвенъ 13/II 1914 год.

Дѣло № 482/1912 год.

III Сждебенъ Приставъ:

Хр. Ив. Кжичевъ

българския царъ, съ което великиятъ везиръ молеше за миръ. Най елементираното благоразумие ни диктуваше да се възползуваме отъ владѣющия смутъ въ Цариградъ и да туримъ край на войната. Стефанъ Лозанъ, глав. редакторъ на „Matin“, който бѣше прѣзъ врѣме на войната въ турския лагеръ. казва въ своята книга „Au chevet de la Turquie“, че смущението слѣдъ Люле-бургаския бой е било такова въ Цариградъ, и въ правителственитѣ кржгове, и въ дипломатическитѣ кржгове, и между населението, цето ние сме могли да наложимъ каквито щемъ условия за миръ, ако бѣхме се възползували отъ телеграмата на Кямилъ паша*).

*) По тоя въпросъ се прави едно възражение, което не безъ рѣкоствъ. казва се, че и да бѣхме приели прѣдложението на Кямила, надали то щѣше да доведе до миръ, защото, първо трѣбваше да се споразумѣемъ съ сюзницитѣ си, което щеше да изиска дълго врѣме, и второ- защото турцитѣ гонѣха, може би, тъкмо цѣлата да спечалатъ врѣме, за да се укрѣпятъ на Чатадджа. Ще се съгласятъ,

Ние трѣбваше да направимъ това за да запазимъ силитѣ си за разрѣшение главната задача на войната — обединението на българския народъ. И какъ блѣкаво всичко щеше да се свърши! Въ двѣ-три недѣли сломенвта турска империя, съ малко жертви за насъ, орѣжието ни покрито съ слава, престижа ни порасълъ до небесата и България достигнала до мечтаемитѣ си прѣдѣли. За тоя великъ резултатъ заслужаваме да се откажемъ още тогава отъ Одринъ, отнетъ сега отъ ржцѣтѣ ни така мизерно!

Но дѣ тоя умъ тогава? Ние се опихме отъ побѣдитѣ си и не само не мислѣхме да отстъпимъ педя отъ завзетата земя, а замечтахме за Цариградъ, забълнувахме за триумфално влизане

обаче, ония, които правятъ това възражение, че ако България бѣ съгледала още тогава ясно коя трѣбва да бжде истинската насока на нейнитѣ усилия и бѣ рѣшила да тури край на войната съ Турция, при настроението въ Европа, която искаше по-скоро да се въдвори миръ, такъвъ можеше да се постигне, съ ограничение нашитѣ претенции въ Тракия.

въ столицата на халифитѣ и за издигане крѣста върху Св. София! Видението на тая ипотеза се чертаеше въ нашето пламнало въображение и ни омагьоса до тамъ, цето забравихме прямата задача на войната, забравихме че сме малъкъ народъ, съ скромни срѣдства, комуто не е позволенъ лукса да поразява свѣта съ театрални и праздни исторически събития...

Въ тая самозабрава се криятъ причинитѣ на всички наши послѣдующи нещастия. Изнасилихме щастие и то ни измѣни. На Чатадджа разбихме завѣртѣнитѣ си глави и засѣчихме славата на орѣжието си. Послѣ дойдоха всички ония грозни измѣжвания на нашитѣ войски прѣзъ цѣлата люта зима въ окопитѣ, въ калъта, въ виалицитѣ прѣдъ Булаиръ, прѣдъ Одринъ, между суровитѣ брѣгове на Черно и Мряморно морета. Това бѣха адски мжки, които сломиха желѣзния духъ на нашата войска. Отъ тукъ почерпиха куражъ сърби и гърци да замислятъ измѣната си спрямо насъ и да поискатъ да вадържатъ цѣлата македонска

земя, която бѣха окупирали. И нѣщо странно, когато тия замисли станаха явни, когато нашитѣ сюзници открито заявяваха, че нѣма да зачитатъ задълженията си спрямо насъ и захванаха да се укрьпаватъ въ завзетитѣ отъ тѣхъ мѣста, ние пакъ продължаваме да се истоцаваме въ кръвопролитни сражения, каквито бѣха ония прѣзъ мартъ по прѣвзимане на Одринъ и за разбиване на чатадджанскитѣ твърдини!

Спомняме си мждритѣ думи, които чухме въ Солунъ отъ прости българи македонци въ врѣме на втората война съ Турция. „Защо, питаха тѣ съ недоумѣние, си разбивате главата въ Булаирскитѣ и Чатадджанскитѣ скали, а не дойдете тукъ, въ тая богата земя, дѣто ви чакатъ единъ милионъ и половина българи?... Отъ всички български дипломати, отъ всички високочарни патриоти, отъ всички насъ политикани, тия прости хора съ здравъ смисълъ сж видѣли по-ясно кривата насока, която бѣхме дали на нашитѣ усилия.

(слѣдва).

Русенска сконтова банка

ДОКЛАДЪ

на провѣрителния съвѣтъ къмъ III-то годишно редовно общо събрание на акционеритѣ.

Господа акционери,

Съгласно прѣдписанията на Търговския законъ и устава на банката, провѣрителния съвѣтъ на банката честь има да Ви съобщи, че всичкитѣ операции на банката сж извършени съгласно постановленията на устава и протоколнитѣ рѣшения на управителния съвѣтъ, които операции сж редовно записани въ книгитѣ на счетоводството, като за всѣка провѣрка съвѣта е държалъ протоколи, вписани въ особена за тая цѣль книга.

На мѣсець февруари 1914 г. провѣрихме годишния балансъ и смѣтката „печалби и загуби“ за 1913 г., намѣрихме, че всички писани въ тѣхъ суми сж вѣрни и съгласни съ книгитѣ на счетоводството, и цѣлия активъ на банката е въ пълна наличностъ. Като Ви съобщаваме горѣизложеното, молимъ Ви, да одобрите баланса и смѣтката „печалби и загуби“, тъй както Ви се прѣдставляватъ и да освободите отъ отговорностъ управителния съвѣтъ, за тѣхното упражнение прѣзъ изтеклата 1913 г.

Русе, 15 февруарий 1914 год.

Провѣрителенъ съвѣтъ: } Ив. Бошковъ.
} Яко Машиахъ.

Балансъ

съставенъ на 31 декември 1913 год.

	лева	ст.		лева	ст.
Каса наличностъ лв.	139,286	70	Капиталъ напълно внесенъ	600,000	—
Въ банката лв.	286,841	64	Запасенъ фондъ	14,000	—
Портфейлъ сконтиранъ	626,801	29	Специални резерви	36,000	—
Текущи смѣтки дебитори	623,221	72	Текущи смѣтки кредитори	433,539	35
Мебели	4,400	—	Влогове	420,886	40
	1,541,264	65	Непоискани дивиденди	2,748	—
Депозирани полици	233,085	08	Печалби и загуби	48,090	90
Депозити	136,068	50		1,541,264	65
Полици за събиране	55,588	90	Депозанти на полици	233,085	08
Всичко	424,742	48	Депсзанти	136,068	50
			Седанти на полици	55,588	90
			Всичко	424,742	48

Печалби и загуби

за 1913 година.

Общи разноси:	лева	ст.		лева	ст.
Възнаграждение на управителния и провѣрителния съвѣти, съдържание на служащитѣ, наемъ, канцел. разноси, държ. данъци и др.	34,178	64	Лихви, комиснона и разлика курса	104,008	64
Погашения:					
На мебелитѣ	1,039	10			
На учрѣдителни разноси	2,539	10			
Чиста печалба:					
Разпрѣдѣлена така:					
Уставенъ запасенъ фондъ	6,700	—			
Специални резерви	12,500	—			
Дивидентъ 8% или 8 л. на акция 48,000	67,200	90			
Остатъкъ на ново	90	90			
Всичко	104,008	64	Всичко	104,008	64

Директоръ: М. Бенунъ.

РУСЕНСКА СКОНТОВА БАНКА.

Управителния съвѣтъ на Русенската сконтова банка, Русе, кани г-да акционеритѣ на сжщата на III общо годишно редовно събрание, което ще стане на 9 мартъ т. г. въ 10 ч. прѣди обѣдъ, въ помѣщенieto на банката, при слѣдния дневенъ редъ: 1) отчетъ на управителния съвѣтъ; 2) докладъ на провѣрит. съвѣтъ; 3) освобождаване отъ отговорностъ уграв. и провѣрит. съвѣти за упражненiята за 1913 г.; 4) рѣшаване за раздаване дивидентъ за 1913 г.; 5) избиране 8 членове за управит. съвѣтъ; 6) избиране 2 члена за провѣрителния съвѣтъ и 3 тѣхни

помощници. За правоучастие въ събранието, акционеритѣ депозиратъ въ Русе акциитѣ си при касата на банката нн, най-късно до 6 мартъ включително, въ провинцията при земледѣлческитѣ банки, до 4 мартъ включително. Ако събранието не се състои на 9 мартъ, то се отлага за 16 сжщия мѣсець, и депозирането на акциитѣ става въ Русе до 13 сжщия мѣсець включително, а яъ провинцията до 11 сжщия мѣсець включително, когато събранието ще се състои съ колкото акции и да сж депозирани.

Отъ управителния съвѣтъ.